

FINANCIRANJE IZ TUĐIH IZVORA NA PRIMJERU OTP BANKE

Popović, Inga

Undergraduate thesis / Završni rad

2021

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Split, Faculty of economics Split / Sveučilište u Splitu, Ekonomski fakultet**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:124:520985>

Rights / Prava: [In copyright](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2022-07-05**

Repository / Repozitorij:

[REFST - Repository of Economics faculty in Split](#)

UNIVERSITY OF SPLIT

DIGITALNI AKADEMSKI ARHIVI I REPOZITORIJI

**SVEUČILIŠTE U SPLITU
EKONOMSKI FAKULTET**

ZAVRŠNI RAD

**FINANCIRANJE IZ TUĐIH IZVORA NA
PRIMJERU OTP BANKE**

**Mentor:
dr.sc. Ljiljana Vidučić**

**Student:
Inga Popović (4185110)**

**Split
Rujan, 2021.**

SADRŽAJ

SADRŽAJ	2
1. UVOD	1
1.1. DEFINICIJA PROBLEMA	1
1.2. CILJ RADA	1
1.3. STRUKTURA RADA	1
2. ULOGA I ZNAČAJ FINANCIRANJA	2
2.1. IZVORI FINANCIRANJA	2
2.2. POJMOVNO ODREĐENJE KRATKOROČNOG FINANCIRANJA	3
2.2.1. VRSTE KRATKOROČNIH KREDITA	4
A. VREMENSKA RAZGRANIČENJA	5
B. TRGOVAČKI KREDITI	5
C. OSIGURANI KRATKOROČNI KREDITI	5
D. NEOSIGURANI KRATKOROČNI KREDITI	7
2.2.2. UTJECAJ MENADŽMENTA OBRTNOG KAPITALA NA PROFITABILNOSTI I SOLVENTNOST PODUZEĆA	8
2.3. POJMOVNO ODREĐENJE DUGOROČNOG FINANCIRANJA	9
2.3.1. VAŽNOST DUGOROČNOG FINANCIRANJA	9
2.3.2. VRSTE DUGOROČNOG KREDITIRANJA	10
2.3.3. PREDNOSTI DUGOROČNOG FINANCIRANJA U ODNOSU NA KRATKOROČNO	11
3. FINANCIRANJE IZ TUĐIH IZVORA I UTJECAJ NA LIKVIDNOST PODUZEĆA	13
3.1. POKAZATELJI LIKVIDNOSTI	14
3.2. UTJECAJ NA LIKVIDNOST	15
4. BANKE I BANKARSKI KREDITI	17
4.1. POVIJEST BANKARSTVA	17
4.2. BANKARSKI POSLOVI	18
4.3. KREDITI	18
5. FINANCIRANJE KRATKOROČNIM KREDITIMA NA PRIMJERU OTP BANKE	21

5.1. POVIJEST I ORGANIZACIJA OTP BANKE	21
5.2. KRATKOROČNI KREDITI OTP BANKE ZA PODUZEĆA	22
5.3. DUGOROČNI KREDITI OTP BANKE ZA PODUZEĆA	22
6.ZAKLJUČAK	24
LITERATURA:	25
SAŽETAK	26
SUMMARY	26

1. UVOD

1.1. Definicija problema

Problem ovog istraživanja, i naposljetku pisanja ovog završnog rada jest istražiti financiranje iz kratkoročnih kredita na primjeru OTP banke.

1.2. Cilj rada

Glavni cilj ovog rada je istražiti svojstva kratkoročnih kredita OTP banke te usporediti sa drugim, dugoročnim izvorom financiranja.

Metode koje će se koristiti prilikom pisanja ovog rada su: metoda analize i sinteze, metoda dedukcije, metoda usporedbe i metoda studije slučaja na primjeru OTP banke. U ovom radu će se nastojati obrazložiti pojedini pojmovi te ih raščlaniti na njihove jednostavne stavke. S obzirom da će se u ovom radu koristiti metoda usporedbe, usporedit će se teorija i praksa te će se donijeti zaključci na temelju pojedinih činjenica.

1.3. Struktura rada

U uvodu rada je definiran cilj ovog rada, definicija problema te struktura rada.

U drugom poglavlju je definiran pojam kreditiranja, izvori financiranja, objašnjen je pojam kratkoročnog i dugoročnog financiranja te su nabrojane vrste kredita.

U sljedećem poglavlju će se ukazati na to kako kreditiranje utječe na likvidnost poduzeća.

U zadnjem poglavlju će biti dani podaci o OTP banci, misija i vizija banke te kredite koje ova banka nudi u kratkoročnom i dugoročnom financiranju.

Na samom kraju se nalazi zaključak cjelokupnog rada i istraživanja, popis korištene literature te sažetak na hrvatskom i engleskom jeziku.

2. ULOGA I ZNAČAJ FINANCIRANJA

Odluke o financiranju su financijske odluke koje se odnose na prikupljanje sredstava. Uključuje identifikaciju različitih izvora financiranja i količinu financiranja koja će se prikupljati iz dugoročnih i kratkoročnih izvora.

Tvrtka može prikupljati dugoročna financijska sredstva ili putem dioničarskih sredstava ili posuđenog kapitala.

Financijsko upravljanje kao dio odluke o financiranju izračunava trošak kapitala i financijske rizike za različite opcije, a zatim odlučuje o omjeru u kojem će se sredstva prikupljati iz dioničarskih sredstava i posuđenih sredstava.

Financijske odluke uključuju:

- koliko novca poduzeće treba nabaviti iz tuđih izvora
- hoće li poduzeće svoj dobitak investirati ili isplatiti će dividende
- trebaju li sredstva biti pribavljena od strane banke ili na tržištu vrijednosnica
- da li sredstva koja su pribavljena trebaju bit vraćena u dužem ili kraćem roku
- treba li emitirati vlasničke ili kreditne vrijednosnice
- koje vrste vrijednosnica poduzeće treba emitirati na tržište (Vidučić, 2012.)

2.1. Izvori financiranja

Prema roku raspoloživosti:

- a) **Kratkoročno financiranja** – izvori traju kratko, raspoloživost u roku jedne godine, koristi se za financiranje ulaganja u obrtna sredstva
- b) **Srednjoročno financiranje** – izvori su raspoloživi u roku od jedna do pet godina, financiranje srednjoročnih ulaganja

- c) Dugoročno financiranje – izvori traju duže od pet godina, te se dijele na ročne i neročne izvore

Prema porijeklu izvora:

- a) Unutarnji (interni) – stvoreni izvori iz samog poduzeća
- b) Vanjski (eksterni) – dolaze izvan poduzeća

Prema vlasništvu:

- a) Vlastiti – ne postoji obaveza vraćanja izvora
- b) Tuđi – postoji obaveza vraćanja te se moraju vratiti u određenom roku

2.2. Pojmovno određenje kratkoročnog financiranja

Kratkoročno financiranje znači financiranje djelatnosti iz kratkoročnih izvora koji su za razdoblje kraće od jedne godine, a isto pomaže tvrtki u stvaranju gotovine za rad i za poslovne troškove koji su obično manji iznos i uključuju generiranje gotovine putem online kredita, kreditnih linija, financiranje putem računa.

Također, kratkoročno financiranje se naziva i financiranjem obrtnog kapitala i koristi se za zalihe, potraživanja itd. U većini slučajeva ova vrsta financiranja potrebna je u poslovnom procesu zbog njihovog neravnomjernog priljeva novca u posao ili zbog sezonskog poslovnog ciklusa.

U usporedbi s srednjoročnim i dugoročnim izvorima financiranja, kratkoročno financiranje ima sljedeće značajke:

1. Trajanje kratkoročnih sredstava je godinu dana ili manje.
2. Glavna svrha kratkoročnog financiranja je ispunjenje potreba za obrtnim kapitalom.
3. Kratkoročno financiranje je skupo i rizično jer u vrlo kratkom roku dužnik mora otplatiti dugove.

4. Obično nije potrebno osiguranje jer se krediti otplaćuju na temelju dnevnih priljeva novca ili prihoda od prodaje.
5. Kratkoročno financiranje je revolving kredit jer ako bi zajmoprimac/kupac mogao otplatiti račun u roku od otplate, tada bi mogao uživati još jedno produženje kredita od strane zajmodavca/dobavljača.
6. Kratkoročno financiranje od financijskih institucija može se lako obnoviti ako zajmoprimac može otplatiti dugove u roku dospijeca i ispuniti sve odredbe i uvjete.
7. Veličina i priroda kratkoročnih zajmoprimaca prilično su veliki budući da malim, srednjim, velikim, tj. Svim vrstama proizvodnih i poslovnih organizacija potrebno je kratkoročno financiranje kako bi nastavile svoje svakodnevno poslovanje. Budući da je svrha kratkoročnog financiranja ulaganje u obrtnu imovinu, potreban iznos je relativno mali.

Odluke koje se odnose na obrtni kapital i kratkoročno financiranje nazivaju se upravljanjem obrtnim kapitalom. To uključuje upravljanje odnosom između kratkoročne imovine poduzeća i njegovih kratkoročnih obveza. Cilj upravljanja obrtnim kapitalom je osigurati da je tvrtka u mogućnosti nastaviti s radom i da ima dovoljan novčani tijek za podmirenje dospjelih kratkoročnih dugova i nadolazećih operativnih troškova.

Uprava će koristiti kombinaciju politika i tehnika za upravljanje obrtnim kapitalom. Politike imaju za cilj upravljanje tekućom imovinom (općenito gotovinom i gotovinskim ekvivalentima, zalihama i dužnicima) i kratkoročnim financiranjem, tako da su novčani tijekovi i povrati prihvatljivi.

2.2.1. Vrste kratkoročnih kredita

Upravljanje obrtnim kapitalom odvija se u području kratkoročnog odlučivanja. Ove se odluke, dakle, temelje prvenstveno na profitabilnosti, novčanim tokovima i njihovom upravljanju. Mnogi kriteriji idu u upravljanje novčanim tokovima, a zatim i upravljanje obrtnim kapitalom - uključujući procjenu odgovarajućih kamatnih stopa.

Izvori kratkoročnog financiranja:

- a. Vremenska razgraničenja

- b. Trgovački krediti
- c. Osigurani kratkoročni krediti
- d. Neosigurani kratkoročni krediti

a. Vremenska razgraničenja

Vremenska razgraničenja su oni izdaci koje društvo duguje drugome, ali još nisu dospjeli i još nisu platili iznos. Računovodstvene obveze predstavljaju obvezu koju tvrtka mora platiti za usluge ili robu koju je primila. To je spontani i beskamatni izvor financiranja. Plaće, kamate i porezi glavni su sastojci obračuna. Plaće obično se isplaćuju mjesečno, odnosno tjedno.

b. Trgovački krediti

Trgovački kredit je ugovor između poduzeća (B2B) u kojem kupac može kupiti robu bez plaćanja gotovine unaprijed i plaćanja dobavljaču na kasnije zakazan datum. Obično će tvrtke koje posluju s trgovačkim kreditima dati kupcima 30, 60 ili 90 dana za plaćanje, a transakcija se bilježi putem računa.

Trgovački kredit može se smatrati vrstom financiranja od 0%, povećanjem imovine poduzeća uz odgađanje plaćanja za određenu vrijednost robe ili usluga na neko vrijeme u budućnosti i ne zahtijevajući plaćanje kamata u odnosu na razdoblje otplate.

Trgovački kredit može pomoći poduzeću da nabavi, proizvede i proda robu prije nego što je mora platiti. To omogućuje tvrtkama povećanje prihoda koji može retroaktivno pokriti troškove prodane robe.

c. Osigurani kratkoročni krediti

Osigurani zajmovi zahtijevaju od zajmoprimca da založi određenu imovinu kao kolateral ili jamstvo. Osigurani vjerovnik može legalno uzeti kolateral ako zajmoprimac ne otplati zajam. Komercijalne banke i trgovačka financijska društva glavni su izvori osiguranih kratkoročnih kredita za poslovanje.

Najčešći osigurani kratkoročni krediti su:

- Kredit na temelju zaloga vrijednosnica - Kredit koji banka odobrava klijentu na temelju zaloga vrijednosnica iz njegova portfelja. Vrijednosnice mogu biti kratkoročno ili dugoročne (Vidučić, 2004.)
- Kredit na temelju zaloga potraživanja - Zalag potraživanja od kupaca nastaje kada poduzeće koristi svoju imovinu od potraživanja kao kolateral za kredit, obično kreditnu liniju. Kad se potraživanja koriste na ovaj način, zajmodavac obično ograničava iznos kredita na: - 70% do 80% ukupnog iznosa nepodmirenih potraživanja; ili
 - postotak potraživanja koji se smanjuje na temelju starosti potraživanja.
- Faktoring potraživanja - Faktoring potraživanja, poznat i kao faktoring, financijska je transakcija u kojoj tvrtka prodaje svoja potraživanja financijskom društvu koje je specijalizirano za kupnju potraživanja s diskontom (naziva se faktor). Faktoring potraživanja poznat je i kao faktoring faktura ili financiranje potraživanja. Tvrtke za faktoring naplaćuju ono što je poznato kao "naknada za faktoring". Naknada za faktoring je postotak iznosa potraživanja koji se uzimaju u obzir. Stopa koju zaračunavaju faktoring kompanije ovisi o:
 - Industrija u kojoj se tvrtka nalazi
 - Obujam potraživanja koji se uzima u obzir
 - Kvaliteta i kreditna sposobnost kupaca tvrtke
 - Dani nepodmirenih potraživanja (prosječni nepodmireni dani)
- Kredit na temelju zaliha – Ova vrsta kredita korisna je za tvrtke koje moraju platiti svojim dobavljačima zalihe koje će se skladištiti prije prodaje kupcima. Posebno je važan kao način za ublažavanje financijskih učinaka sezonskih oscilacija u novčanim tokovima i može pomoći tvrtki u postizanju većeg obujma prodaje dopuštajući joj stjecanje dodatnih zaliha za uporabu.

Kredit na temelju zaliha omogućuje tvrtkama da kupuju zalihe kako bi vodile svoje poslovanje.

Razlozi zašto se oslanjaju na ovu vrstu financiranja su:

- Održavanje stalnog novčanog toka kroz naporne i spore sezone
- Ažuriranje linija proizvoda
- Povećanje zaliha zaliha
- Odgovaranje na (veliku) potražnju kupaca

d. Neosigurani kratkoročni krediti

Neosigurani zajam je zajam koji ne zahtijeva nikakvu vrstu kolaterala. Umjesto da se oslanjaju na imovinu dužnika kao osiguranje, zajmodavci odobravaju zajmove bez osiguranja na temelju kreditne sposobnosti dužnika. Primjeri zajmova bez osiguranja uključuju osobne zajmove, studentske kredite i kreditne kartice.

To su:

- Kontorentni kredit - Prekoračenje je kredit koji daje banka i omogućuje klijentu plaćanje računa i drugih troškova kada račun dosegne nulu. Uz naknadu, banka daje zajam klijentu u slučaju neočekivane naplate ili nedovoljnog salda na računu. Obično će ti računi naplatiti jednokratnu naknadu za sredstva i kamate na nepodmireni dug. Pritom klijent plaća kamate samo na iskorišteni dio kredita.
- Kreditna linija - Kreditna linija unaprijed je zadani limit zaduživanja koji se može iskoristiti u bilo kojem trenutku. Zajmoprimac može podizati novac prema potrebi do dostizanja limita, a kako se novac otplaćuje, može se ponovno posuditi u slučaju otvorene kreditne linije. Kreditna linija je dogovor između financijske institucije - obično banke - i klijenta koji utvrđuje najveći iznos kredita koji klijent može posuditi. Zajmoprimac može pristupiti sredstvima s kreditne linije u bilo koje vrijeme sve dok ne prelaze maksimalni iznos (ili kreditni limit) utvrđen ugovorom.
- Revolving kredit – Oblik kratkoročnog kredita koji izdaje banka i daje zajmoprimcu mogućnost da povuče, vrati i ponovno povuče sredstva. Revolving kredit smatra se fleksibilnim financijskim alatom zbog otplate i ponovnog zaduživanja. Ne smatra se oročenim zajmom jer, tijekom određenog vremenskog razdoblja, mogućnost zajmoprimca

omogućuje otplatu zajma ili ponovno podizanje kredita. Nasuprot tome, oročeni zajam daje zajmoprimcu sredstva nakon čega slijedi fiksni raspored plaćanja.

2.2.2. Utjecaj menadžmenta obrtnog kapitala na profitabilnosti i solventnost poduzeća

Obrtni kapital vitalni je dio poslovanja i može poduzeću pružiti sljedeće prednosti:

- Veći povrat kapitala - Tvrtke s nižim obrtnim kapitalom ostvarivat će veći povrat kapitala. Stoga će dioničari imati koristi od većeg povrata za svaki dolar uloženi u posao.
- Poboľšan kreditni profil i solventnost - Sposobnost podmirivanja kratkoročnih obveza preduvjet je dugoročne solventnosti. Često je to dobar pokazatelj kreditnog rizika druge ugovorne strane. Odgovarajuće upravljanje obrtnim kapitalom omogućit će tvrtki da na vrijeme plati svoje kratkoročne obveze. To bi moglo uključivati plaćanje za kupnju sirovina, plaće i druge operativne troškove.
- Veća profitabilnost – Upravljanje obvezama prema kupcima i potraživanjima važan je pokretač profitabilnosti malih poduzeća.
- Veća likvidnost - Velika količina gotovine može se vezati u obrtni kapital, pa bi tvrtka koja njome učinkovito upravlja mogla imati koristi od dodatne likvidnosti i manje ovisiti o vanjskom financiranju. To je osobito važno za manje tvrtke jer obično imaju ograničen pristup vanjskim izvorima financiranja. Također, mala poduzeća često plaćaju račune u gotovini od zarade pa će učinkovito upravljanje obrtnim kapitalom omogućiti tvrtki da bolje rasporedi svoje resurse i poboljša upravljanje gotovinom.
- Povećana vrijednost poslovanja - Tvrtke s učinkovitijim upravljanjem obrtnim kapitalom generirat će više slobodnih novčanih tokova što će rezultirati većim vrednovanjem poslovanja i vrijednosti poduzeća.
- Povoljni uvjeti financiranja - Tvrtka koja ima dobre odnose sa svojim trgovinskim partnerima i plaća dobavljačima na vrijeme imat će koristi od povoljnih uvjeta financiranja, poput plaćanja popusta od svojih dobavljača i bankarskih partnera.

- Neprekidna proizvodnja - Tvrtka koja plaća dobavljačima na vrijeme također će imati koristi od redovnog protoka sirovina, osiguravajući da proizvodnja ostane neometana i da klijenti na vrijeme dobiju svoju robu.
- Sposobnost suočavanja s šokovima i najvećom potražnjom- Učinkovito upravljanje obrtnim kapitalom pomoći će tvrtki da preživi krizu ili pojača proizvodnju u slučaju neočekivano velike narudžbe.
- Konkurentska prednost - Tvrtke s učinkovitim lancem opskrbe često će moći prodavati svoje proizvode uz popust u odnosu na slične tvrtke s neučinkovitom nabavkom.

2.3. Pojmovno određenje dugoročnog financiranja

Dugoročno financiranje može se definirati kao bilo koji financijski instrument s dospijecom dužim od jedne godine (kao što su bankovni zajmovi, obveznice, leasing i drugi oblici financiranja putem duga), te instrumenti javnog i privatnog kapitala. Dospijeca se odnosi na razdoblje od nastanka financijskog potraživanja (zajam, obveznica ili drugi financijski instrument) do konačnog datuma plaćanja, kada se preostala glavnica i kamate trebaju platiti. Vlasnički kapital, koji nema konačni datum otplate glavnice, može se promatrati kao instrument s neograničenim dospijecom. Godišnje dospijeca od jedne godine odgovara definiciji fiksnih ulaganja u nacionalne račune.

2.3.1. Važnost dugoročnog financiranja

Proširenje ročne strukture financija često se smatra jezgrom održivog financijskog razvoja. Dugoročno financiranje pridonosi bržem rastu, većoj dobrobiti, zajedničkom prosperitetu i trajnoj stabilnosti na dva važna načina: smanjenjem rizika prevrtanja zajmoprimca, produljujući horizont ulaganja i poboljšanjem uspješnosti te povećavajući dostupnost dugoročnih financijskih sredstava, čime se kućanstvima i tvrtkama omogućuje rješavanje njihovih izazova u životnom ciklusu.

Uvjet financiranja odražava ugovor o podjeli rizika između pružatelja i korisnika financija. Dugoročno financiranje prebacuje rizik na pružatelje usluga jer moraju snositi fluktuacije vjerojatnosti neplaćanja i druge promjenjive uvjete na financijskim tržištima, poput rizika

kamatnih stopa. S druge strane, kratkoročno financiranje prebacuje rizik na korisnike jer ih prisiljava na neprestano prebacivanje financiranja.

Dugoročni kredit ima niz karakteristika po kojima se razlikuje od kratkoročnog financiranja.

Neke od osobina korisne su za dužnike, dok druge predstavljaju potencijalne izazove.

Preuzimanje previše dugoročnog duga rizično je, ali nudi prednosti u odnosu na plaćanje gotovinom za veće kupnje.

Karakteristike dugoročnog financiranja uključuju veći saldo glavnice, niže kamatne stope, zahtjev za kolateralom i značajniji utjecaj na mjesečni tijek novca.

2.3.2. Vrste dugoročnog kreditiranja

Ovisno o načinu odobravanja i svrsi za koju se odobrava dugoročni kredit, dugoročni se krediti mogu razvrstati u dvije osnovne vrste i to:

- hipotekarni krediti
- investicijski krediti

Hipotekarni krediti - Pojam hipoteka odnosi se na zajam koji se koristi za kupnju ili održavanje kuće, zemljišta ili drugih vrsta nekretnina. Zajmoprimac pristaje platiti zajmodavcu tijekom vremena, obično u nizu redovnih plaćanja koja su podijeljena na glavnice i kamate. Nekretnina služi kao kolateral za osiguranje kredita.

Zajmoprimac se mora prijaviti za hipoteku kod svog preferiranog zajmodavca i pobrinuti se da ispunjava nekoliko uvjeta, uključujući minimalne kreditne bodove i predujmove. Hipotekarni zahtjevi prolaze kroz rigorozan postupak osiguranja prije nego što dođu do završne faze. Vrste hipoteka razlikuju se ovisno o potrebama zajmoprimca, poput konvencionalnih kredita i kredita s fiksnom kamatnom stopom.

Za kredite koji se ugovaraju uz instrument osiguranja, tj. nekretnine, tu je nekretninu potrebno adekvatno procijeniti od strane procjenitelja ovlaštenog za obavljanje procjena u skladu s pozitivnim propisima Republike Hrvatske i elaborat o procjeni tržišne vrijednosti mora sadržavati minimalno elemente navedene u dokumentu

Postoje dvije vrste hipotekarnih kredita s obzirom na način otplaćivanja:

- Krediti koji se otplaćuju po isteku ugovorenog roka u cjelokupnom iznosu (fiksna hipoteka)
- Krediti koji se otplaćuju po amortizacijskom planu putem anuiteta koji se izračunava posebnom računskom operacijom i predstavlja jednaki iznos kojim semestralno ili godišnje dužnik otplaćuje banci kamate za iznos duga. Rok vraćanja ovih kredita je od deset do trideset godina (Katunarić A., 1988.)

Investicijski krediti su krediti koje banka odobrava kako bi poduzeće ostvarilo investicije i na taj način povećalo svoje poslovanje.

Putem investicijskih kredita, poduzeća su u mogućnosti financirati ulaganja u modernizaciju i/ili proširenje poslovanja, diverzifikaciju granskih i proizvodnih postrojenja, poslovne i skladišne prostore, građevinska zemljišta, vozni park, plovila i ostala osnovna sredstva.

Praćenje investicijskih kredita od posebnog je značenja za banku. Pojedine investicije traju i nekoliko godina zbog čega često investicije nisu u stanju imati prihode na početku poslovanja tako da banka mora pratiti kako se investicija razvija dok se ne ostvari mogućnost prihoda.

Ovisno o izvoru sredstava i uvjetima za dobivanje investicijskih kredita određuje se rok kredita, način otplaćivanja kao i način osiguranja odobrenog kredita. Kod ovog kredita se također može tražiti realno pokriće, naročito ukoliko razvoj poslova zajmotražioca ne pruža sigurnu garanciju da će kredit o roku biti vraćen. (Katunarić A., 1988.)

2.3.3. Prednosti dugoročnog financiranja u odnosu na kratkoročno

Prednosti koje nudi dugoročno financiranje u usporedbi s kratkoročnim uglavnom se odnose na njihovu razliku u dospijeću. Dugoročno financiranje nudi dulje dospijeće, po prirodnoj fiksnoj stopi tijekom zajma, bez potrebe za zamjenom.

Ključne prednosti dugoročnog u odnosu na kratkoročno financiranje su sljedeće:

- a) Poklapa se s dugoročnom strategijom - dugoročno financiranje omogućuje tvrtki da uskladi svoju strukturu kapitala sa svojim dugoročnim strateškim ciljevima, dajući tvrtki više vremena za ostvarivanje povrata ulaganja.
- b) Podudara se trajanje osnovne imovine s trajanjem obveza - dospijeće povezano s dugoročnim financiranjem bolje koordinira s tipičnim vijekom trajanja kupljene imovine.
- c) Dugoročna podrška investitora - tvrtka može imati koristi od dugoročnog odnosa s istim ulagačem tijekom cijelog trajanja financiranja. Uz pravog ulagača, tvrtke će uz stalnu podršku imati koristi i od dugoročnog odnosa i partnerstva. Budući da je financiranje dugoročno, tvrtka neće morati više puta dovesti nove financijske partnere koji možda i ne razumiju posao, što se često može dogoditi pri kratkoročnom financiranju.
- d) Ograničava izloženost društva kamatnom riziku - dugoročno financiranje s fiksnom kamatnom stopom minimizira rizik refinanciranja koji dolazi s kraćim dospeljima duga, zbog njegove fiksne kamatne stope, čime se smanjuje kamatni rizik i rizik bilance.
- e) Diversificira kapitalni portfelj - dugoročno financiranje pruža veću fleksibilnost i resurse za financiranje različitih kapitalnih potreba te smanjuje ovisnost o bilo kojem izvoru kapitala. Također omogućuje tvrtkama raspodjelu dospelja duga

3. FINANCIRANJE IZ TUĐIH IZVORA I UTJECAJ NA LIKVIDNOST PODUZEĆA

Likvidnost je mjera sposobnosti poduzeća da otplati svoje kratkoročne obveze - one koje će dospjeti za manje od godinu dana. Obično se prikazuje kao omjer ili postotak onoga što tvrtka duguje u odnosu na ono što posjeduje. Ove mjere mogu dati uvid u financijsko stanje poslovanja.

Mjerenje likvidnosti može dati informacije o tome kako poduzeće trenutno financijski posluje, kao i informacije o budućem financijskom planiranju. Planiranje likvidnosti koordinacija je očekivanih računa koji dolaze i faktura koje se očekuju poslati putem potraživanja i dospjelih računa. Fokus je na pronalaženju vremena koje je potrebno za pokrivanje očekivanih troškova i identificiranju načina za rješavanje tih nedostataka.

S planiranjem likvidnosti potraživat će se i vremena u kojima bi se mogla očekivati dodatna gotovina koja bi se mogla koristiti za druga ulaganja ili prilike za rast.

Neke od prednosti mjerenja likvidnosti:

- Praćenje financijskog stanja poslovanja: Poduzeće mora imati dovoljno novca za podmirivanje financijskih obveza. No, zadržavanje previše novca moglo bi ostaviti važne mogućnosti ulaganja i rasta na čekanju. Mjerenje likvidnosti pomaže poduzeću pronaći pravu ravnotežu, pratiti financijsko stanje tvrtke i pozicionirati je za strateški rast.
- Osiguranje zajma ili drugo financiranje: banke i ulagači gledaju omjere likvidnosti pri utvrđivanju sposobnosti tvrtke da otplati dug.
- Mjerilo u usporedbi s drugim tvrtkama u industriji: Poduzeće ostvaruje ciljeve prateći što rade druge slične i visoko uspješne tvrtke u istoj industriji.

3.1. Pokazatelji likvidnosti

Pomoću pokazatelja likvidnosti možemo vidjeti da li je tvrtka sposobna tekuće obveze podmiriti s tekućom imovinom. Pokazatelji likvidnosti određuju ročnu strukturu izvora financiranja poduzeća.

1. Koeficijent trenutne likvidnosti

Koeficijent trenutne likvidnosti financijski je omjer jednak omjeru novca i kratkoročnih financijskih ulaganja i kratkoročnih obveza (kratkoročne obveze).

Pokazuje sposobnost poduzeća da trenutno podmiri tekuće obveze.

$$\text{Koeficijent tekuće likvidnosti} = \frac{(\text{Novčana sredstva} + \text{Kratkoročna financijska ulaganja})}{\text{Tekuće obveze}}$$

2. Koeficijent ubrzane likvidnosti

Koeficijent ubrzane likvidnosti (ponekad se naziva i srednja ili hitna likvidnost) je financijski omjer jednak omjeru visoko likvidne kratkotrajne imovine prema kratkoročnim obvezama.

$$\text{Koeficijent hitne likvidnosti} = \frac{(\text{Novčana sredstva} + \text{Kratkoročna financijska ulaganja} + \text{Kratkoročna potraživanja})}{\text{Kratkoročne obveze}}$$

Omjer odražava sposobnost poduzeća da otplati svoje tekuće obveze u slučaju poteškoća s prodajom proizvoda.

Normalna vrijednost koeficijenta nije manja od 1.

3. Koeficijent tekuće (opće) likvidnosti

Omjer tekuće (ukupne) likvidnosti je financijski omjer jednak omjeru tekuće (kratkoročne) imovine prema kratkoročnim obvezama (kratkoročne obveze).

$$\text{Tekući omjer} = \text{Trenutna imovina} / \text{Tekuće obveze}$$

Omjer odražava sposobnost poduzeća da otplaćuje tekuće (kratkoročne) obveze na teret samo kratkoročne imovine. Što je veći pokazatelj, to je bolja solventnost poduzeća.

Normalna vrijednost koeficijenta 2 ili više (ta se vrijednost najčešće koristi u ruskim regulatornim aktima; u svjetskoj praksi je normalna od 1,5 do 2,5, ovisno o industriji).

Vrijednost ispod 1 ukazuje na visoki financijski rizik povezan s činjenicom da tvrtka nije u stanju dosljedno plaćati tekuće račune. Vrijednost veća od 3 može svjedočiti o neracionalnoj strukturi kapitala.

4. Neto obrtni kapital

Neto obrtni kapital jedan je od najvažnijih pokazatelja koji se koristi u financijskoj analizi poduzeća. Pokazatelj karakterizira iznos obrtnog kapitala bez kratkoročnih obveza. Drugi naziv koeficijenta je "obrotni kapital". Neto obrtni kapital - razlika između vrijednosti kratkotrajne imovine i kratkoročnih obveza.

$$\text{Obrtni kapital} = \text{Tekuća imovina} - \text{Tekuće obveze}$$

Neto obrtni kapital potreban za održavanje financijske stabilnosti tvrtke. Višak tekuće imovine nad kratkoročnim obvezama znači da tvrtka može otplatiti svoje kratkoročne obveze i rezerve za proširenje.

Preporučena vrijednost Neto obrtnog kapitala je veća od 0.

3.2. Utjecaj na likvidnost

Upravljanje likvidnošću odnosi se na skup procesa, strategija i mehanizama/alata za podršku koji osiguravaju tvrtki ili banci mogućnost pristupa gotovini kada i gdje je to potrebno. Taj se novac može koristiti za plaćanje roba i usluga, plaće, otplatu duga ili nove mogućnosti ulaganja. Upravljanje likvidnošću temeljno je za omogućavanje velikim poduzećima i bankama da

upravljaju svojim globalnim poslovanjem, ali u manjem opsegu također može biti ključno u pomaganju rastućim regionalnim tvrtkama i bankama u radu i širenju.

Strategija upravljanja likvidnošću znači da poduzeće ima plan za podmirivanje kratkoročnih i neposrednih novčanih obveza bez doživljavanja značajnih gubitaka. To znači da tvrtka upravlja svojom imovinom, uključujući gotovinu kako bi podmirila sve obveze, pokrila sve troškove i održala financijsku stabilnost.

Za tvrtke s prevelikim utjecajem, strategija upravljanja likvidnošću uključuje razvoj koraka za smanjenje jaza između gotovine koja je na raspolaganju i njihovih dužničkih obveza.

Aktivnosti koje povećavaju novčana sredstava poduzeća – izvori novčanih sredstava poduzeća su:

- Ugovaranje dugoročnog kredita ili zaduživanje obveznicama
- Emitiranje dionica
- Povećati zadržanu dobit
- Ugovaranje kratkoročnog kredita
- Povećanje dugovanja za porez na dobit
- Povećanje dugovanja za mjenice
- Prodati zalihe, naplatiti potraživanja
- Prodati dugotrajnu stalnu imovinu

4. BANKE I BANKARSKI KREDITI

Banka je financijska institucija koja ima dozvolu za primanje depozita i davanje kredita. Banke također mogu pružati financijske usluge kao što su upravljanje bogatstvom, mjenjačnica i sefovi. Postoji nekoliko različitih vrsta banaka, uključujući banke za stanovništvo, komercijalne ili korporativne banke i investicijske banke. U većini zemalja banke regulira nacionalna vlada ili središnja banka.

4.1. Povijest bankarstva

Povijest bankarstva započela je s prvim prototipnim bankama koje su bile svjetski trgovci, koje su davale zajmove za žitarice poljoprivrednicima i trgovcima koji su prenosili robu između gradova. Bilo je to oko 2000. godine prije Krista u Asiriji, Indiji i Sumeriji. Kasnije, u staroj Grčkoj i za vrijeme Rimskog carstva, zajmodavci sa sjedištem u hramovima davali su zajmove, prihvaćajući depozite i vršeći promjenu novca. Arheologija iz tog razdoblja u drevnoj Kini i Indiji također pokazuje dokaze o pozajmljivanju novca.

Bankarstvo, u modernom smislu riječi, može se pratiti do srednjovjekovne i ranorenesansne Italije, do bogatih gradova na sjeveru poput Firence, Venecije i Genove. Razvoj bankarstva proširio se Europom, a niz važnih inovacija dogodio se u Amsterdamu tijekom Nizozemske Republike u 16. stoljeću i u Londonu u 17. stoljeću. Neki od ranijih sustava koji su olakšavali trgovinu/razmjenu roba bili su sustav razmjene i ekonomije darova.

Učinak globalne financijske krize i teroristički napadi 11. rujna 2001. imali su ogroman utjecaj na bankarsku industriju današnjice. U posljednjih 10 godina došlo je do mnogih promjena u bankarskoj industriji. Banke su prikupljale ogromne količine podataka o klijentima, kanalima, financijama i rizicima, a dostupnost analitičke tehnologije otvorila je način za učinkovito upravljanje i analizu podataka. Sigurnost, privatnost i sprječavanje prijevara postale su glavna tema i u tom smislu poduzete su mnoge mjere. Globalizacija financijskih proizvoda i usluga

nastavila se nezapamćenim tempom. Doneseni su akti kako bi se osigurala veća transparentnost i odgovornost. Pojava tehnologije omogućila je operativnu fleksibilnost koja nije postojala 2001.

4.2. Bankarski poslovi

U svijetu trenutno posluje bezbroj vrsta banaka i financijskih institucija. Svaka od ovih institucija nastoji pružiti određeni skup usluga, a nije neuobičajeno ni da organizacija svoje usluge prilagodi određenom tržištu ili vrsti ulagača. U drugom smislu, bankovne operacije uključuju prakse i postupke koje banka koristi kako bi osigurala da su transakcije klijenata dovršene točno i na odgovarajući način. Na primjer, ako klijent želi kupiti dionice, banka osigurava da su novac i dionice spremni za trgovanje. Banka će nadzirati stvarni prijenos dionica i sredstava te će osigurati evidentiranje svih zahtjeva za izvješćivanjem u vezi s transakcijom. Tijekom cijelog procesa banka se usredotočuje na zaštitu svoje klijentele i na traženje potencijalnih prijetnji klijentovim financijama.

Općenito, mnogi su ljudi upoznati s bankarstvom za poslovanje. Bankarstvo za poslovanje pruža usluge široj javnosti, uključujući hipoteke, kredite, depozite i tekuće račune. Budući da te banke opslužuju javnu populaciju, tržište je vrlo konkurentno. Kako bi izgradile bazu klijenata, većina banaka usredotočuje se na pružanje vrlo prikladnih i pristupačnih usluga svojoj klijenteli. Nakon što klijent pozove banku da pruži određenu uslugu, poput tekućeg računa, banka će obično ohrabriti klijenta da otvori i štedni račun. Interno bankovno poslovanje u maloprodajnoj banci uključuje otvaranje novih računa, prijenos novca između računa i pomoć klijentima u upravljanju depozitima.

4.3. Krediti

Financijski, zajam je posuđivanje novca od strane jedne ili više osoba, organizacija ili drugih subjekata drugim pojedincima, organizacijama itd.

Zajmoprimac stvara dug i obično je dužan platiti kamate na taj dug. U dokumentu koji dokazuje dug (Zadužnica) obično će se, između ostalog, navesti glavni iznos posuđenog novca, kamatna stopa koju zajmodavac naplaćuje i datum otplate. Zajam podrazumijeva preraspodjelu predmetne imovine na određeno vrijeme, između zajmodavca i zajmoprimca.

Kamate daju poticaj zajmodavcu da se angažira u kreditu. U zakonskom zajmu, svaka od ovih obveza i ograničenja provodi se ugovorom, što zajmoprimca također može staviti pod dodatna ograničenja.

Djelovanje kao davatelj kredita jedna je od glavnih aktivnosti financijskih institucija, poput banaka i tvrtki za izdavanje kreditnih kartica. Za druge institucije izdavanje dužničkih ugovora, poput obveznica, tipičan je izvor financiranja.

Prednosti bankarskog kredita:

- Iako će kreditne institucije pregledati poslovni plan poduzeća s detaljima o potencijalnoj upotrebi sredstava koja traže, oni nemaju utjecaj na poslovanje poduzeća niti na način na koji poduzeće upravlja sredstvima.
- Kreditne institucije također nemaju pravo na dobit poduzeća. Njihov jedini pogled je otplata duga.
- Poslovni kredit obično ima nisku kamatnu stopu u usporedbi s mnogim drugim mogućnostima financiranja (poput kreditnih kartica, financijskih tvrtki), iako se uvjeti otplate brojnih komercijalnih kredita mogu razlikovati.
- Plaćanja kamata na poslovni zajam mogu se odbiti od poreza. To je možda jedna od najvećih prednosti
- Kredit za mala poduzeća može imati pristup velikim iznosima ovisno o stvarnim potrebama poduzeća. Novac je dostupan za trenutnu upotrebu, stvara kreditni rejting (koji pomaže u

osiguranju budućih kredita), a također stvara dobru financijsku reputaciju za poslovanje od ranih faza.

Nedostaci bankarskog kredita:

- Za početak, komercijalni zajmodavci slijede stroge smjernice i stoga zahtijevaju informacije - temeljito poznavanje potencijalne strukture poslovanja i općeg načina djelovanja, podatke o drugim potencijalnim ulagačima te predviđanja dobiti i troškova - i dugotrajan postupak pregleda.
- Zajmodavce također treba uvjeriti da poduzeće ima dobar kreditni rejting i da je pouzdano kako bi vjerojatnije vratili zajam.
- Stope komercijalnog zajmodavca ovise o državnoj politici i hirovima tržišta. Stope mogu varirati u ranim fazama, dok se dobit možda neće moći održati. Kamatne stope na kredite malim poduzećima su uglavnom visoke (i nastavljaju rasti kako se više zadužuje).
- Većina trgovačkih instituta inzistirat će na tome da se osiguranje u obliku imovine (portfelj dionica, kuća itd.) kako bi se osigurali. U slučaju da poslovanje poduzeća prestane i ono ne može otplatiti svoj zajam, zajmodavac može vratiti dug tako što će likvidirati sve što je predloženo kao osiguranje. Stoga poduzeće riskira izgubiti vrijednu imovinu.
- Bankovni zajam pripada banci. Dakle, zajam se pojavljuje na strani pasive bilance. To utječe na vrednovanje poslovanja.

5. FINANCIRANJE KRATKOROČNIM KREDITIMA NA PRIMJERU OTP BANKE

5.1. Povijest i organizacija OTP banke

OTP Banka jedna je od najvećih neovisnih financijskih institucija koja pruža usluge za fizičke i pravne osobe poput osiguranja, nekretnina, leasinga, upravljanja imovinom, investicijskih i mirovniskih fonodova te se nalazi na četvrtom mjestu hrvatskog bankarskog tržišta po veličini.

OTP Banka broji ukupno 2 000 zaposlenika na području Hrvatske, preko 100 poslovnica te ukupnu aktivu od 43 milijarde kuna.

OTP Banka nastala je davne 1949. u Mađarskoj kada je osnovana kao državna štednja i komercijalna banka. Nedugo nakon toga, 1995., OTP Banka postaje javna.

Nakon procesa privatizacije, OTP Banka širi svoju djelatnost na zemlje srednje i istočne Europe.

Godine 2002. nastaje Nova banka procesom spajanjem triju regionalnih banaka - Dalmatinske, Istarske i Sisачke banke te pripajanjem Dubrovačke banke u listopadu 2004. godine.

Početakom 2005. godine većinski vlasnik Nove banke postaje OTP banka.

U siječnju 2014. godine potpisan je ugovor kojim je OTP banka Hrvatska stekla 98,37% udjela u Banco Popolare Croatia, a postupak pripajanja ove banke završen je krajem iste godine.

5. Svibnja 2017. godine OTP banka Hrvatska stekla je 100% udio u Splitskoj banci

Splitska banka bila je članica OTP grupe godinu dana i radila kao zasebna banka. Dana 30. Studenog, banka je prestala s radom te se pripojila OTP banci Hrvatske.

Grupu OTP Banke u Hrvatskoj čini 6 grupacija: OTP Banka d.d, OTP Leasing d.d., OTP Invest d.d., OTP Nekretnine d.d., SB Zgrada, Georg d.o.o.

5.2. Kratkoročni krediti OTP Banke za poduzeća

1. Dozvoljeno prekoračenje po transakcijskom računu

Iznos koji klijent odnosno poduzeće ugovara sa bankom prilikom ugovaranja kredita ovisi isključivo o kreditnoj sposobnosti klijenta.

Poduzeće ne mora iskoristiti cijeli iznos koji je ugovoren, nego samo onaj koji mu je potreban te kamate plaća samo na iskorišteni dio kredita.

2. Kredit za obrtna sredstva

Kao što i sam naziv kaže, poduzeće ugovara iznos koji mu je potreban za kupnju obrtnih sredstava, odnosno onih sredstava koji ulaze u proizvodnju. I ovaj iznos kredita ovisi isključivo o kreditnoj sposobnosti klijenta, te s obzirom da je riječ o kratkoročnom kreditu, rok otplate je do godine dana. Dinamiku plaćanja klijent ugovara sa bankom, bilo to mjesečno, tromjesečno...

3. Kredit uz depozit kao kolateral

Osnovni i najvažniji uvjet ugovaranja ovog kredita je osiguranje depozitom klijenta. Ova vrsta kredita se može ugovoriti kao kratkoročni kredit ili kao dugoročni.

4. Kratkoročni turistički kredit

Kratkoročni turistički kredit namijenjen je za opremu sitnog inventara potreban u turističkoj djelatnosti (hrana, piće...)

Isplata kredita se može ugovoriti mjesečno, tromjesečno...

5.3. Dugoročni krediti OTP Banke za poduzeća

1. Dugoročni turistički kredit

Bilo da se radi o kupovini objekta, adaptaciji ili kupnji novog namještaja, dugoročni turistički kredit OTP Banke može se ugovoriti u iznosu do 50.000 eura.

2. Investicijski kredit

Ova vrsta dugoročnog kredita ugovara se za namjenu investicijskih ulaganja, a uvjet za odobrenje kredita je kreditna sposobnost klijenta. Rok otplate je od jedne do deset godina, uz mogući "grace" period od 12 mjeseci. Dinamiku plaćanja kredita klijent može ugovoriti mjesečno, tromjesečno, polugodišnje...

3. Dugoročni kredit uz 100% depozit kao kolateral

Glavna prednost ove vrste kredita je ta što je putem njega moguće najbrže doći do željenih sredstva. Ova vrsta kredita osigurana je depozitom te maksimalan iznos kredita iznosi 100% depozita ili 90% ako je valuta depozita drugačija od valute kredita. Rok povrata ovog kredita je 15 dana kraći od roka dospjeća depozita.

4. Projektno i strukturirano financiranje

OTP Banka nudi kredite za potrebe određenih transakcija ili projekta. U takve potrebe spadaju financiranje projekata obnovljive energije i energetske učinkovitosti, financiranje akvizicija, krediti na domaćem ili stranom tržištu, financiranje javnog sektora...

6.ZAKLJUČAK

Banka je financijska institucija koja ima dozvolu za primanje depozita i davanje kredita. Dvije su najčešće banke komercijalne/maloprodajne i investicijske banke. Ovisno o vrsti, banka također može pružati različite financijske usluge, od pružanja sefova i razmjene valuta do umirovljenja i upravljanja imovinom.

Financiranje iz tuđih izvora dijeli se, prema vremenskom trajanju financiranja, na kratkoročno i dugoročno. Pod kratkoročnim financiranjem smatramo financiranje čiji je rok plaćanja do godine dana i dijeli se na kratkoročne kredite, trgovačke kredite, bankarske kredite, vremenska razgraničenja, komercijalne zapise te faktoring. Dugoročno financiranje je financiranje na period duži od godine dana, najčešće 5. Pod dugoročno financiranje spadaju hipotekarni te investicijski krediti. Pravilo financiranja ukazuje na to da se dugotrajna imovina mora financirati iz dugoročnih obveza, a kratkotrajna iz kratkoročnih obveza.

Preko kredita se ubraza novčani opticaj što dovodi do širenja privredne aktivnosti, a time i privrednom rastu i razvitku općenito. Važnu ulogu u financiranju poduzeća imaju banke kao što je OTP banka. OTP Banka malom i srednjem poduzeću nudi cijeli niz usluga koje su vezane za kreditiranje. Kreditiranje poduzeća, odnosno poslovanje sa istim podrazumijeva intimno poznavanje kao što je djelatnost poduzeća, stanja u bilanci i promjene stanja u bilanci. Iako je poslovanje banke orijentirano na ostvarivanje dobiti, banka je svjesna da uspjeh same banke ovisi i o uspjehu poduzeća.

LITERATURA:

Knjige:

1. Domančić, P., Nikolić, N.(1994): Monetarne financije i financiranje razvoja
2. Buble, M. (2003.), Management malog poduzeća, Mate d.o.o., Split
3. Vukčević, M. (2006.), Financije poduzeća, Golden marketing, Zagreb
4. Vidučić, Lj., Pepur S., Šimić M. (2015.), Financijski menadžment, RRiF, Zagreb
5. Orsag, S. (2011): Vrijednosni papiri, investicije i instrumenti financiranja, Revicon, Sarajevo
6. Van Horne, J. C., 1993., Financijsko upravljanje i politika: Financijski menadžment
7. Peić, M. (2011): Financiranje malog i srednjeg poduzetništva u Republici Hrvatskoj
8. Gregurek, M. (2013): Bankarsko poslovanje, RRiF, Zagreb
9. Marković, I.: Financiranje Teorija i praksa financiranja trgovačkih društava, RRIF, Zagreb
10. Katunarić, A. (1988.), Banka - principi i praksa bankovnog poslovanja, CIP, Zagreb

Internet izvori:

1. https://www.unicredit.ba/ba/poduzetnici/financiranje/kratkoročni_kredit.html
2. http://www.efos.unios.hr/kreditna-analiza/wp-content/uploads/sites/252/2013/04/3_pojam-i-vrste-financiranja.doc.pdf
3. <http://www.poslovni.hr/leksikon/revolving-kredit-1693>
4. <https://www.otpbanka.hr/hr/o-nama/otp-grupa>
5. <https://www.otpbanka.hr/hr/o-nama/misija-vizija>
6. <https://www.otpbanka.hr/hr/o-nama/vrijednosti-otp-banke>
7. <https://www.otpbanka.hr/hr/mali-srednji-poduzetnici/kratkoročni-krediti>
8. <https://www.otpbanka.hr/hr/mali-srednji-poduzetnici/kredit-za-poljoprivrednu-proizvodnju>
9. <https://www.ondeck.com/short-term-loans>
10. <http://www.poslovni.hr/leksikon/financiranje-671>
11. <http://www.moj-bankar.hr/Kazalo/K/Krediti>

SAŽETAK

Ovim radom prikazana je važnost financiranja koje je neophodno za poslovanje, kontinuitet i napredak poduzeća. Financiranje je važan dio svakog dijela poduzeća te menadžeri imaju veliku ulogu u osiguranju dovoljno sredstava za financiranje. Na tuđe izvore se odlučuje ukoliko nema dovoljno vlastitih sredstava prilikom investiranja ili obavljanja djelatnosti. Kao najvažniji i najveći tuđi izvor koriste se bankarski krediti čija je najveća prednost pristupačnost poduzećima.

Ključne riječi: kredit, financiranje, dugoročno financiranje, kratkoročno financiranje

SUMMARY

This work shows the importance of financing that is necessary for business, continuity and progress of the company. Financing is an important part of every part of the company and managers have a big role to play in securing sufficient funding. Decisions on other people's sources are made if there are not enough own funds when investing or performing activities. As the most important and largest foreign source, bank loans are used, the biggest advantage of which is accessibility to companies.

Keywords: credit, financing, long-term financing, short-term financing